

måde, at den kommer til at hindre låneinstitutterne i at vedstå lovligt givne tilsagn over for bygherrer, eksempelvis større almenyttige eller private byggeforetagender, som har igangsat eller afholdt betydelige udgifter til projektering af byggeri, hvis gennemførelse er betinget af opretholdelse af de hidtil gældende lånemuligheder, f. eks. opnåelse af 60-årigt eller 45-årigt kreditforeningslån. Det er efter vor opfattelse ikke alene hensigtsmæssigt, men nødvendigt, at der åbnes mulighed for, at institutterne kan berigtige disse tilsagn på de hidtil gældende vilkår mod deponering af obligationerne i låneinstitutterne til frigivelse ved fuldførelsen.

Det er endvidere vor opfattelse, at tidsfristen 31. december 1970 som betingelse for, at prioritering kan finde sted i overensstemmelse med de hidtil gældende regler, i mange tilfælde er for kort og bør kunne forlænges, da bygherrerne ofte vil have indrettet deres forhold efter de hidtidige lånemuligheder og vil lide betydelige tab ved en opretholdelse af denne strenge regel. For så vidt en forlængelse af fristen ikke findes ønskelig, skal vi påpege, at der bør åbnes mulighed for, at berigtigelse kan finde sted mod deponering på samme måde, som netop anført.

Som det videre fremgår af det nævnte bilag af 27. januar 1970, vil det yderligere være nødvendigt at lempe de øvrige to i overgangsbestemmelserne opstillede betingelser henholdsvis om ejendomsret (lejeret) til grunden og om ansøgt byggetilladelse eller

lignende forud for 9. december 1969. For at undgå helt urimelige forhold må bestemmelserne lempes således, at der blot stilles krav om, at der forud for 9. december 1969 skal foreligge en i hovedsagen fuldført totalprojektering (ikke detailprojektering) af en bebyggelse af en nærmere angiven grund. Da selve ansøgningen om byggetilladelse ofte vil være en i byggesagen tilfældig formalitet, bør betingelsen desangående lempes derhen, at forhandlinger med offentlige myndigheder angående bebyggelse skal være indledt før den 9. december 1969.

11. Endelig vil vi gerne henlede opmærksomheden på, at de forestående fusioner i særlig grad vil vanskeliggøre gennemførelsen af overgangsbestemmelsen i § 30, stk. 3, idet fusionerne vil medføre et meget stort antal repræsentantskabs- eller bestyrelsesmedlemmer i de nye foreninger. Derfor må man henstille, at den nuværende ordning således som skitseret i direktionernes skrivelse af 19. september 1969 til Realkreditkommissionen opretholdes. Kan dette ikke lade sig gøre, henstilles det, at man finder frem til en praktisk løsning af problemerne, således at man overlader det til den enkelte forening på den mest hensigtsmæssige måde at klare repræsentantskabs- og bestyrelsesforholdene indenfor den foreslåede afviklingsperiode på 15 år.

Vi anmoder om, at en delegation fra kreditforeningerne må få foretræde for Folketingsudvalget med henblik på nærmere uddybelse af de her anførte synspunkter.

Med ærbødighed

På samtlige kreditforeningers og Husejernes Kreditkasses vegne:

For repræsentantskaberne:

(Navne)

For Kreditforeningernes stående Fællesudvalg:

(Navne)

Til folketingets realkreditudvalg.